

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 16.11.2007
KOM(2007) 716 v konečnom znení

SPRÁVA KOMISIE

**založená na článku 12 rámcového rozhodnutia Rady z 22. decembra 2003 o boji proti
pohlavnému zneužívaniu detí a detskej pornografii**

OBSAH

1.	ÚVOD	3
1.1.	Súvislosti	3
2.	SPÔSOB A KRITÉRIÁ HODNOTENIA.....	3
2.1.	Rámcové rozhodnutia podľa článku 34 ods. 2 písm. b) Zmluvy o Európskej únii.....	3
2.2.	Hodnotiace kritériá.....	3
3.	HODNOTENIE.....	4
4.	Závery	8

1. ÚVOD

1.1. Súvislosti

Podľa článku 12 ods. 2 rámcového rozhodnutia Rady 2004/68/SVV z 22. decembra 2003 o boji proti pohlavnému zneužívaniu detí a detskej pornografii (ďalej len „rámcové rozhodnutie“) musí Komisia predložiť písomnú správu o opatreniach prijatých členskými štátmi na dosiahnutie súladu s rámcovým rozhodnutím.¹

Podľa odseku 1 uvedeného článku sú členské štáty povinné prijať potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s ustanoveniami rámcovej dohody do 20. januára 2006. Podľa odseku 2 by členské štáty mali do toho istého dňa zaslať Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení transponujúcich do ich vnútroštátneho práva povinnosti vyplývajúce z rámcového rozhodnutia. Na základe týchto informácií a písomnej správy Komisie by Rada mala do 20. januára 2008 zhodnotiť, do akej miery členské štáty dosiahli súlad s ustanoveniami rámcového rozhodnutia.

Výpovedná hodnota tejto správy preto v značnej miere závisí od informácií, ktoré členské štáty zašlú Komisii. Do januára 2006 iba dva členské štáty (Belgicko a Rakúsko) informovali Komisiu o opatreniach prijatých na vykonanie rámcového rozhodnutia. Komisia pripomenula členským štátom ich povinnosť poskytnúť príslušné informácie formou listu z 8. júna 2006. Do konca apríla 2007 Komisia nedostala žiadne príspevky od troch členských štátov, konkrétne od Grécka, Portugalska a Malty.

2. SPÔSOB A KRITÉRIÁ HODNOTENIA

2.1. Rámcové rozhodnutia podľa článku 34 ods. 2 písm. b) Zmluvy o Európskej únii

Toto rámcové rozhodnutie je založené na Zmluve o Európskej únii (ZEÚ) a najmä na jej článku 29, článku 31 písm. e) a článku 34 ods. 2 písm. b).

Rámcové rozhodnutia sa môžu najlepšie porovnať s právnym nástrojom smernice.² Obidva nástroje sú pre členské štáty záväzné, pokiaľ ide o výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, ale na vnútroštátnych orgánoch ponechávajú výber formy a spôsobu vykonania. Rámcové rozhodnutia však nemajú priamy účinok a Komisia nemôže podať žalobu na Súdny dvor, aby vynútila transpozíciu rámcového rozhodnutia. Napriek tomu Súdny dvor môže rozhodnúť o akomkoľvek spore medzi členskými štátmi, ktorý sa týka výkladu alebo uplatňovania (vrátane transpozície) rámcového rozhodnutia. Možné uplatňovanie tohto práva si vyžaduje spoľahlivý skutočný základ, ktorý môže správa Komisie pomôcť vytvoriť.

2.2. Hodnotiace kritériá

S cieľom objektívne zhodnotiť, či členský štát úplne vykonal rámcové rozhodnutie, vytvorili sa určité všeobecné kritériá, pokiaľ ide o smernice, ktoré by sa mali uplatňovať mutatis mutandis na rámcové rozhodnutia:

¹ Ú. v. EÚ L 13/44 – 20. január 2004.

² Článok 249 Zmluvy o ES.

1. Forma a spôsoby dosiahnutia výsledku sa musia vybrať tak, aby sa zabezpečilo účinné pôsobenie smernice pri zohľadnení jej cieľov³;
2. Každý členský štát je povinný vykonávať smernice spôsobom, ktorý spĺňa požiadavky zrozumiteľnosti a právnej istoty, a teda musí transponovať ustanovenia smernice do vnútroštátnych ustanovení, ktoré majú záväzný účinok⁴;
3. Transpozícia si nutne nevyžaduje uzákonenie presne rovnakého znenia, ktoré je použité v smernici. Postačujú napríklad vhodné a predtým existujúce vnútroštátne opatrenia, pokiaľ je zabezpečené úplné uplatnenie smernice dostatočne zrozumiteľným a presným spôsobom⁵;
4. Smernice sa musia vykonať v lehote stanovenej v týchto smerniciach.⁶

Táto správa je podľa možnosti založená na už uvedených kritériách.

3. HODNOTENIE

Pohlavné zneužívanie detí a detská pornografia predstavujú závažné porušenie ľudských práv. Zámerom tohto rámcového rozhodnutia bolo doplniť existujúce nástroje, ktoré už prijala Rada na boj proti pohlavnému zneužívaniu detí a detskej pornografii.⁷

Rámcové rozhodnutie zblízuje právne predpisy členských štátov v oblasti boja proti pohlavnému zneužívaniu detí a detskej pornografii. Rámcovým rozhodnutím sa preto zavádza spoločný rámec ustanovení na európskej úrovni s cieľom zaoberať sa kriminalizáciou, trestami a inými sankciami, príťažujúcimi okolnosťami, jurisdikciou, trestným stíhaním, ako aj ochranou obetí a pomocou obetiam. Právne systémy členských štátov sa môžu značne líšiť a v mnohých prípadoch sa právne koncepty a vyjadrenia nemôžu vždy ľahko navzájom porovnávať.

Hoci sa hodnotenie môže a bude týkať každého článku rámcového rozhodnutia, na články sa nemožno dívať izolovane. Čiastočné vykonanie alebo nevykonanie článku alebo časti článku sa odrazí aj na súvisiacich ustanoveniach, ktoré by sa pri nezávislom posudzovaní mohli zdať ako ustanovenia, ktoré sú v súlade s požiadavkami rámcového rozhodnutia. Pri hodnotení sa zohľadňujú, pokiaľ je to vhodné, všeobecné trestnoprávne súvislosti členských štátov.

³ Pozri príslušnú judikatúru k vykonaniu smerníc: Vec 48/75 Royer [1976] Zb. súdnych rozhodnutí 497, 518.

⁴ Pozri príslušnú judikatúru k vykonaniu smerníc: Vec 239/85 Komisia proti Belgicku [1986] Zb. súdnych rozhodnutí 3645, 3659. Pozri aj vec 300/81 Komisia proti Taliansku [1983] Zb. súdnych rozhodnutí 449, 456.

⁵ Pozri príslušnú judikatúru k vykonaniu smerníc, napríklad vec 29/84 Komisia proti Nemecku [1985] Zb. súdnych rozhodnutí 1661, 1673.

⁶ Pozri príslušnú judikatúru k vykonaniu smerníc, napríklad vec 52/75 Komisia proti Taliansku [1976] Zb. súdnych rozhodnutí 277, 284. Pozri všeobecne výročné správy Komisie z monitorovania uplatňovania práva Spoločenstva, napríklad KOM (2001) 309 v konečnom znení.

⁷ Ú. v. ES L 322, 12.12.1996, s. 7; Ú. v. ES L 342, 31.12.1996, s. 4.; Ú. v. ES L 191, 7.7.1998, s. 4; Ú. v. ES L 105, 27.4.1996, s. 1; Ú. v. ES L 191, 7.7.1998, s. 1; Ú. v. ES L 33, 6.2.1999, s. 1; Ú. v. ES L 34, 9.2.2000, s. 1.

Informácie, ktoré Komisia dostala, sa značne líšia, najmä pokiaľ ide o ich úplnosť. Nie všetky členské štáty zaslali Komisii všetky príslušné znenia svojich vykonávacích ustanovení. Komisia nedostala žiadne informácie od Grécka, Malty a Portugalska. Gibraltár netransponoval opatrenia obsiahnuté v rámcovom rozhodnutí, ale práve zavádza právne predpisy, ktoré to umožnia.

Článok 1: Vymedzenie pojmov

Článok 1 písm. a) obsahuje vymedzenie a význam niekoľkých pojmov, ktorými sa zaoberá rámcové rozhodnutie. Jedno z dôležitých vymedzení sa týka vymedzenia pojmu „dieťa“, ktoré znamená akúkoľvek osobu mladšiu ako 18 rokov. Vek osemnásť rokov je v súlade aj s Dohovorom OSN o právach dieťaťa z 20. novembra 1989. Jedným z hlavných cieľov rámcového rozhodnutia je v skutočnosti zosúladiť úroveň ochrany detí pred pohlavným zneužívaním a detskou pornografiou v právnych predpisoch členských štátov.

Inou témou je vek na povolenie pohlavného styku, ktorý sa v právnych predpisoch členských štátov pohybuje od 13 rokov v Španielsku po 17 rokov v Írsku (Belgicko 16, Česká republika 15, Dánsko 15, Estónsko 14, Fínsko 16, Francúzsko 15, Holandsko 16, Írsko 17, Litva 14, Lotyšsko 16, Luxembursko 16, Maďarsko 14, Nemecko 16, Poľsko 15, Rakúsko 14, Slovensko 15, Slovinsko 15, Spojené kráľovstvo 16, Španielsko 13, Švédsko 15, Taliansko 14).

Vek na povolenie pohlavného styku je dôležitý, pokiaľ ide o povinnosť kriminalizovať detskú pornografiu, ktorá je definovaná v článku 1 písm. b).

Zobrazovanie detí zapojených do sexuálne explicitného správania sa obvykle nepovoľuje, ak je dieťa mladšie ako 18 rokov. Článok 3 však iba v určitých osobitných prípadoch povoľuje oslobodenie od trestnoprávnej zodpovednosti za detskú pornografiu, do ktorej sú zapojené deti, ktoré dosiahli vek na povolenie pohlavného styku. Rámcové rozhodnutie preto zabezpečuje silnú ochranu akéhokoľvek dieťaťa mladšieho ako 18 rokov pred zneužívaním v detskej pornografii a umožňuje iba obmedzené výnimky v prípade, že vek dieťaťa sa pohybuje medzi vekom na povolenie pohlavného styku a vekom 18 rokov.

V praxi sa úroveň ochrany v každom členskom štáte líši podľa rôzneho veku, v ktorom je povolený pohlavný styk. Zosúladenie veku na povolenie pohlavného styku, ktorý sa spája s ďalšími otázkami, napríklad s vekom na uzavretie manželstva, nebolo zatiaľ určené za cieľ.

V článku 1 písm. b) sa detská pornografia definuje ako pornografický materiál, ktorý vizuálne zobrazuje alebo znázorňuje skutočné dieťa zapojené do sexuálne explicitného správania alebo osobu, ktorá sa zdá byť dieťaťom, zapojenú do uvedeného správania, alebo realistické obrazy neexistujúceho dieťaťa zapojeného do uvedeného správania. Pojem vizuálne zobrazenie by sa malo chápať tak, aby zahŕňalo nevyvolaný film a videopásku a údaje uchované na počítačovom disku alebo pomocou elektronických médií, ktoré sa môžu previesť do vizuálneho obrazu. Mnoho členských štátov prijalo právne predpisy, ktoré sú v súlade s definíciou detskej pornografie uvedenej v článku 1 písm. b) rámcového rozhodnutia. Česká republika, Estónsko, Litva, Lotyšsko, Luxembursko, Poľsko, Španielsko a Švédsko nemajú podrobnú definíciu detskej pornografie.

Pokiaľ ide o písm. c) (definícia počítačového systému), Česká republika, Litva Poľsko nezaslali príslušnú dokumentáciu umožňujúcu riadne posúdiť, ako tieto krajiny vykonávajú rámcové rozhodnutie.

V písmene d) je definovaná „právnická osoba“. Definícia právnickej osoby sa prevzala z druhého protokolu k Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločností.

Článok 2: Trestné činy týkajúce sa pohlavného zneužívania detí

Rada si pri schvaľovaní tohto rámcového rozhodnutia uvedomovala potrebu zaoberať sa vážnymi trestnými činmi, napríklad pohlavným zneužívaním detí a detskou pornografiou, prostredníctvom jednotného prístupu, v ktorom trestné právo hmotné zahŕňajúce účinné, primerané a odradzujúce sankcie tvorí neoddeliteľnú súčasť spolu s najširšou možnou spoluprácou s justíciou.

V tomto smere členské štáty zaslali Komisii široké spektrum právnych opatrení vzťahujúcich sa na páchatel'a. Právne predpisy platiace v Maďarsku, Fínsku, Českej republike, Francúzsku, Lotyšsku a na Slovensku zahŕňajú všetky body uvedené v článku 2 rámcového rozhodnutia, boli by však vhodné ďalšie podrobnosti. Ako už bolo uvedené, Komisia pracuje najmä prostredníctvom preložených dokumentov, a preto môže dôjsť k nedorozumeniam.

Právne systémy členských štátov sa okrem toho môžu značne líšiť. To je dôvod, prečo sa právne koncepty nemôžu vždy porovnať.

Všeobecný prehľad o vnútroštátnych právnych predpisoch však ukazuje, že ustanovenia uplatňované v členských štátoch sú väčšinou v súlade s rámcovým rozhodnutím, pokiaľ ide o povinnosť kriminalizovať nútenie alebo navádzanie dieťaťa na prostitúciu alebo na účasť na pornografických predstaveniach a zapájanie dieťaťa do sexuálnych činností s dieťaťom, ak sa poskytne odmena alebo ak sa použije donucovanie alebo zneužije uznané postavenie autority alebo vplyv nad dieťaťom.

Článok 3: Trestné činy týkajúce sa detskej pornografie

V tomto článku sa zabezpečuje aproximácia trestných činov súvisiacich s detskou pornografiou, ktoré zahŕňajú výrobu, distribúciu, šírenie alebo prenos, získavanie alebo prechovávanie, poskytovanie alebo sprístupňovanie detskej pornografie.

Článok 3 ods. 2 stanovuje obmedzené výnimky z povinnosti kriminalizovať v prípadoch, keď osoba, ktorá sa zdá byť dieťaťom, má v skutočnosti 18 rokov, keď detská pornografia zahŕňa reálne obrazy neexistujúceho dieťaťa a vytvoril ju a prechováva ju jej výrobca na súkromné účely. V takýchto prípadoch je rozumnou výnimkou z trestnoprávnej zodpovednosti to, že do výroby pornografických materiálov nie je zapojené žiadne dieťa.

Ďalšia výnimka, ktorá už bola uvedená, sa týka prípadov výroby a prechovávania zobrazení detí, ktoré dosiahli vek na povolenie pohlavného styku, keď pornografické zobrazenia sa vyrábajú alebo prechováajú so súhlasom dieťaťa a výlučne na súkromné účely. V tomto prípade sa však súhlas nepovažuje za platný, ak sa na dosiahnutie súhlasu zneužil napríklad vyšší vek, dospelosť, situácia, postavenie, skúsenosti alebo závislosť obeť od páchatel'a. Toto ustanovenie znamená obmedzenie rozsahu kriminalizácie detskej pornografie medzi vekom na povolenie pohlavného styku a vekom 18 rokov, keď dieťa skutočne súhlasilo s výrobou a súkromným použitím pornografických materiálov.

Hoci sa zdá, že vnútroštátne právne predpisy sú v súlade s minimálnou požiadavkou kriminalizácie detskej pornografie, je všeobecný nedostatok informácií týkajúcich sa výnimiek podľa článku 3 ods. 2. Komisia dostala úplné informácie iba od Maďarska, Litvy, Talianska, Dánska, Nemecka a Cypru. Preto nie je možné zhodnotiť skutočnú úroveň ochrany

detí starších ako je vek na povolenie pohlavného styku, čo je citlivá otázka v krajinách, v ktorých je vek na povolenie pohlavného styku nižší ako 16 rokov.

Článok 4: Podnecovanie, napomáhanie, navádzanie a pokus

V informáciách poskytnutých Komisii sa väčšina členských štátov odvolávala na všeobecné pravidlá o spoluvine a počiatkových trestných činoch v rámci ich trestného systému. Všeobecné pravidlá by sa vzťahovali aj na trestný čin spáchaný voči maloletým osobám, konkrétne na pohlavné zneužívanie a trestný čin súvisiaci s detskou pornografiou.

Článok 5: Tresty a prít'azujúce okolnosti

Tento článok je jedným z kľúčových ustanovení rámcového rozhodnutia. Odsek 1 znamená najmä to, že trestné činy uvedené v článkoch 2, 3 a 4 rámcového rozhodnutia by sa mali vo všetkých prípadoch sankcionovať uväznením v maximálnej dĺžke aspoň jeden až tri roky. Zámerom tohto ustanovenia je zabezpečiť minimálnu harmonizáciu trestov vzťahujúcich sa na páchatel'ov. Zdá sa, že všetky členské štáty spĺňajú požiadavky rámcového rozhodnutia. Dokumentácia, ktorú Komisii zaslali Španielsko, Slovinsko, Estónsko a Luxembursko, neumožnila Komisii vytvoriť si jasný obraz o právnom systéme, ktorým sa vykonávajú požiadavky článku 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia.

Článok 6 a 7: Zodpovednosť právnických osôb a sankcie voči nim

Rámcovým rozhodnutím sa zavádza koncept zodpovednosti právnických osôb súčasne s konceptom zodpovednosti fyzických osôb. Právnické osoby budú trestne zodpovedné za trestné činy spáchané vo svoj prospech akoukoľvek osobou konajúcou buď samostatne alebo ako súčasť orgánu právnickej osoby, alebo, napríklad, osobou, ktorá má rozhodovaciu právomoc. Nie je požiadavkou, aby zodpovednosť právnických osôb bola výlučne trestnoprávnou zodpovednosťou. Sankcie voči právnickým osobám musia byť „účinné, primerané a odradzujúce“. V každom prípade, pokiaľ ide o informácie o vnútroštátnych systémoch predložené Komisii, právne predpisy väčšiny členských štátov stanovujú možnosť uplatniť sankcie voči právnickým osobám, prinajmenšom prostredníctvom administratívnych opatrení. V článku 7 ods. 1 rámcového rozhodnutia sa uvádza, že minimálnou povinnosťou, pokiaľ ide o príslušné právnické osoby, je uloženie pokuty trestnej alebo netrestnej povahy. Pokiaľ ide o administratívne alebo trestné opatrenia, zdá sa, že články 6 a 7 sa implementovali v značnej miere.

Článok 8: Príslušnosť a trestné stíhanie

V článku 8 rámcového rozhodnutia sú stanovené prípady, v ktorých sú členské štáty povinné stanoviť príslušnosť v prípade trestných činov uvedených v článkoch 2, 3 a 4. Hlavným pravidlom je zásada teritoriality, podľa ktorej musí každý členský štát stanoviť svoju príslušnosť v prípade trestných činov spáchaných úplne alebo čiastočne na jeho území. Článok 8 ods. 3 bol nahradený rozhodnutím o európskom zatykácom rozkaze⁸. Členské štáty splnili požiadavku článku 8 ods. 1 písm. a) rámcového rozhodnutia, ktorou je zásada teritoriality.

⁸ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi; Ú. v. ES L 190, 18.7.2002.

Článok 8 ods. 1 písm. b) stanovuje pravidlo extrateritoriálnej príslušnosti v prípadoch, keď je páchatel štátnym príslušníkom jednej z dotknutých krajín. Toto ustanovenie je osobitne dôležité na zabezpečenie účinného trestného stíhania takzvanej sexuálnej turistiky, ku ktorému dochádza vtedy, ak sa akýkoľvek akt pohlavného zneužívania detí spácha v zahraničí. Členské štáty by mali v podstate zaručiť rovnakú úroveň ochrany detí, bez ohľadu na to, či sú obyvateľmi jednej alebo inej krajiny. Ak zohľadníme požiadavky rôznych právnych systémov, článok 8 ods. 1 písm. b) umožňuje, aby členské štáty neuplatňovali pravidlá príslušnosti alebo ich uplatňovali iba v osobitných prípadoch alebo za osobitných okolností, keď bol trestný čin spáchaný mimo územia štátu. Pokiaľ však ide o extrateritoriálnu príslušnosť, členské štáty neposkytli dostatočné informácie umožňujúce zhodnotiť, ako ďaleko pokročili s uplatňovaním tohto pravidla.

Článok 9: Ochrana obetí a pomoc obetiam

Článok 9 upravuje tri rôzne otázky. V prvom odseku sa uvádza, že vyšetrowanie alebo trestné stíhanie trestných činov, na ktoré sa vzťahuje rámcové rozhodnutie, nezávisí od udania alebo obvinenia podaného obeťou, ak sa uplatňuje pravidlo miestnej príslušnosti. Všeobecne povedané, právne predpisy členských štátov sú v súlade s touto povinnosťou.

Odsek 2 článku 9 sa týka detských obetí pohlavného zneužívania, ktoré sa považujú za obzvlášť zraniteľné obeť na účely rámcového rozhodnutia 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní⁹. Informácie, ktoré poskytli členské štáty Komisii, sú nesystematické a neúplné a neľahčujú celkovú analýzu. Švédsko, Dánsko, Holandsko, Taliansko, Nemecko, Slovensko a Spojené kráľovstvo reagovali na požiadavky rámcového rozhodnutia uspokojivo. Nové právne predpisy prijaté na Cypre v roku 2007 obsahujú komplexný rámec na rozpoznávanie obetí, ich ochranu a poskytovanie pomoci, ktorý je úplne v súlade s požiadavkami článku 13 rámcového rozhodnutia 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní, pokiaľ ide o pohlavne zneužívané deti.

Tretí odsek článku 9 ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť pre rodinu obeť mimoriadnu ochranu a pomoc zohľadňujúc článok 4 rámcového rozhodnutia Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní. Nemecko, Lotyšsko, Švédsko, Spojené kráľovstvo, Rakúsko a Estónsko poskytli Komisii informácie preukazujúce, že spĺňajú podmienky rámcového rozhodnutia. Ostatné členské štáty neposkytli k tejto otázke žiadne informácie.

4. ZÁVERY

Nie všetky členské štáty zaslali Komisii včas všetky príslušné znenia svojich vykonávacích ustanovení. Hodnotenia a závery správy môžu byť preto niekedy založené na neúplných informáciách.

Na základe poskytnutých informácií takmer všetky členské štáty splnili požiadavky stanovené v rámcovom rozhodnutí Rady, buď v dôsledku predtým existujúcich vnútroštátnych právnych predpisov alebo prostredníctvom nových a osobitných právnych predpisov. Všeobecne povedané, právne predpisy členských štátov zabezpečujú vysokú úroveň ochrany detí pred pohlavným zneužívaním a stanovujú primeranú úroveň trestov. Pokiaľ ide o detskú

⁹ Rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní; Ú. v. ES L 82, 22.3.2001.

pornografiu, požiadavka týkajúca sa kriminalizácie výroby pornografických materiálov, do ktorej sú zapojené deti, je obvykle splnená, hoci nie je možné poskytnúť presné hodnotenie rozsahu výnimiek z trestnoprávnej zodpovednosti, pokiaľ ide o detskú pornografiu, do ktorej sú zapojené deti vo veku, ktorý sa pohybuje medzi vekom na povolenie pohlavného styku a vekom 18 rokov.

V prípadoch, keď rámcové rozhodnutie Rady nenadobudlo účinnosť vo vnútroštátnych opatreniach, Komisia vyzýva príslušné členské štáty, aby čo najskôr napravili túto situáciu prostredníctvom zavedenia vykonávacích právnych predpisov. V dôsledku rámcového rozhodnutia Rady členské štáty napriek tomu už obvykle majú vo vnútroštátnych právnych predpisoch osobitné ustanovenia, na základe ktorých sa trestá pohlavné zneužívanie detí a detská pornografia a ktoré stanovujú účinné, primerané a odradzujúce tresty.

Ako bolo uvedené aj v správe z vykonávania rámcového rozhodnutia 2002/629 o boji proti obchodovaniu s ľuďmi, ktorú Komisia schválila 2. mája 2006, je ťažké poskytnúť vyčerpávajúce hodnotenie z hľadiska právnych predpisov týkajúcich sa obzvlášť zraniteľných obetí v dôsledku obmedzených informácií získaných od členských štátov. Priateľský prístup k obetiam počas trestného konania, ako aj dobrá úroveň sociálnej pomoci obetiam počas súdneho konania a po ňom sú rozhodujúce pre zabránenie sekundárnemu prenasledovaniu a zabezpečujú účinné stíhanie trestných činov. Komisia preto vyzýva členské štáty, aby znovu dôkladne posúdili svoje právne predpisy vzhľadom na posilňovanie sociálnej ochrany a zabezpečenie úplného dodržiavania práv detských obetí.

Vzhľadom na nedávny vývoj, najmä v oblasti elektronických komunikačných technológií sa objavili nové problémy, napríklad, problémy týkajúce sa podvodného lákania detí na protiprávne účely prostredníctvom internetu („grooming“). Súčasne sa rozvíjajú nové spôsoby zamerané na účinné odhaľovanie takýchto trestných činov a určovanie detských obetí prostredníctvom špecializovaných oddelení činných v trestnom konaní. Z hľadiska výsledkov týchto diskusií môže Komisia zväziť potrebu aktualizácie a ďalšieho posilnenia súčasného rámcového rozhodnutia, pokiaľ ide o zneužívanie detí a súvisiace trestné činy, najmä trestné činy spáchané prostredníctvom sietí elektronickej komunikácie a informačných systémov.